

Viac sexi než si myslíte

Stela
Rouge

18+

erotickeromany.sk

BESTSELER
BOOK

nehtravný

NÁVRH

Stela Rouge

nehravný

NÁVRH

Stela Rouge
Nemravný návrh
Copyright © by Stela Rouge
Cover design © by Zuzi Maat
Illustration © Shutterstock
Slovak edition © by BESTSELER

Venujem svojej sestri Lenke

ISBN: 978-80-89821-95-2

BESTSELER
BOOK 

Mia

Na ružovej špičke žaluďa zbadám kvapku túžby. Zdá sa, že Leo je poriadne vzrušený a ja si môžem vydýchnuť úľavou. Predsa len nie je impotent! Už som sa totiž chystala riešiť nedostatok sexu, kvôli ktorému mávam šialené sny. Orálne ma v nich uspokojujú černosí a poriadne ma obrábajú, až sa zobúdzam celá mokrá. Prečo musím o sex doslova žobroniť? Dočerta! Potrebujem viac vášne! Tlačím sa k Leovi, akoby mi mal utiecť, jazykom hľadám ten jeho a vášnivo ho bozkávam. Chutí po pive a na bruchu ma tlačí jeho erekcia. Konečne.

Už je načas, aby mi vynahradil dlhé týždne bez sexu. Uvedomuje si vôbec, ako ma zanedbáva? Nechty zaborím do jeho vlasov a prehнем sa v chrbte, aby sa mohol hrať s mojimi prsiami. Vychutnávam si jeho dotyky, sledujem, ako prstami prechádza od ľavej bradavky k pravej. Dotýka sa ich, hryzie a bozkáva a ja cítim, ako sa rozkoš presúva tam dolu. Zvlhнем.

Leo putuje po mojej rozpálenej pokožke stále nižšie, až sa dostane k červenej čipke. Ochotne nadvihнем zadok, aby mi vyzliekol nohavičky. Potom rozťahnem nohy, aby som urýchlila, čo mi tak veľmi chýba. Nechcem dlho čakať, nechcem predohru, lebo som dávno pripravená. Vlastne som pripravená celé týždne, počas ktorých som sa musela robiť sama. Dnes je však deň, keď sa rozhodol ma obšťastniť a ja sa cítim ako nadržaná školáčka. Jednou rukou si hladí penis a druhou sa dotýka môjho klitorisu. Toho citlivého bodu, ktorý stačí párkrát po-

hladiť, správne naň pritlačiť a moje telo sa poďakuje. Tak veľmi potrebujem orgazmus, že Leove dotyky vo mne vyvolávajú tie najnemravnejšie predstavy. Chvejem sa od očakávania. Bude to konečne iné? Vášnivejšie? Divokejšie? Vytratí sa z našej spálne nuda? Pocítim, ako do mňa vnikne prstom. Hýbe ním hore a dolu, zisťuje vlhkosť. Zavzdychám.

Už ho do mňa konečne vraz! Veď si takmer zabudol, že každú noc vedľa teba spávam! Rozpálená túžbou čakám, že niečo konečne bude!

„Ako vidím, si pripravená,“ tlačí sa mi medzi nohy. Nezaújma ma nič iné, len aby ma celú vyplnil, a to okamžite. Pomaly do mňa vniká, nadvihnem boky a zavlním nimi. Chcem viac, chcem, aby išiel hlbšie a hlavne, aby neprestal.

„Zlatko, ak by ťa to bolelo, povedz a budem jemnejší.“

Mám chuť zavzlykať. Toto mi hovorí skoro pri každom sexe a nemôžem uveriť, že to znovu zopakoval.

„Zomriem, ak ma budeš takto trápiť.“

„Nerád by som ti ublížil.“

„Ublížuješ mi svojou zdržanlivosťou.“

Prekvapene sa odo mňa odtiahne. Jeho penis je znovu vonku a ja zatnem zuby. Čo to robí? Čo to, dopekla, robí?

„Mia, to nemyslíš vážne.“

Povzdychnem si.

„Čo zasa?“

„Práve si mi povedala, že ti ubližujem.“

Dočerta. Mala som byť radšej ticho a osedlať si ho. Určovala by som si tempo sama a dobre by som si zajazdila.

„Och, Leo, prečo mi to robíš? Prečo ma jednoducho poriadne nepretiahneš bez zbytočných rečí?“ cítim, ako mi pulzuje vagína. Zúfalo si žiada poriadnu dávku orgazmu.

„Mám ťa pretiahnuť? Och, toto slovo počujem od teba prvýkrát a musím skonštatovať, že znie nevkusne.“

„Odkedy si taký puritán?“

„Prestaň! Chcel som byť len romantický a nežný, no ty musíš vždy všetko pokaziť,“ urazene sa postaví a odchádza. Na záchod. S pivom v ruke. So stoporeným vtákom. Ja ho asi zabijem. Zúrim. Prvýkrát silne zapochybujem, či som neurobila chybu, keď som sa k nemu nasťahovala. Pýtať sa stále pri sexe, či mi neublíži, ma už naozaj nebaví počúvať.

Leo je prvý muž, s ktorým spávam. Prešli sme všetkými stupňami vzťahu. Randili sme, chodili spolu do kina, kde ma prvýkrát pobozkal. Na začiatku som sa ostýchala, ale postupne, ako ma zasväcoval do tajov erotiky, som sa sexu celkom poddala. Spávali sme spolu takmer každý deň, no odkedy som sa k nemu nasťahovala, jeho potreba mať so mnou sex výrazne klesla. Nie je to smiešne?

Vieme sa spolu porozprávať, vieme sa spolu smiať, uvariť si jedlo a pozrieť film. Hovorím si, že vzťah nie je len o sexe. Niečo v mojom vnútri mi však navráva, že sa mýlim. Je to predsa dôležitý aspekt v živote. Ležím v posteli ešte stále nahá a počúvam, ako splachuje záchod. Zakrátko na to sa ozve zvuk tečúcej vody. Bol tam nejaký dlho.

Vyhoril si ho na záchode?

Vstúpi do spálne a spočinie na mne pohľadom. Pre istotu spojím nohy k sebe a prikryjem sa, veď čo ak by povedal, že som nemravná štetka, ktorá sa tu rozvaľuje?

„Prepáč,“ hodí na mňa psie oči. „Keby som bol tušíl, že to chceš drsne, nebol by som taký zdržanlivý. Vieš, moja bývalá mi vždy vravela, že k nej mám byť jemný. Bola ako porcelán a mala rada nežné milovanie. A potom si prišla ty, no ty nie si ako ona,“ sadne si na posteľ. Znovu začne tátať o svojej bývalej? Teraz, keď ležíme nahí, a ja potrebujem orgazmus? Len ťažko prehltnem nádvku a zachovám pokoj.

„No veru, nie som ako tvoja ex, a ani nikdy nebudem. Ale prečo ju, dočerta, zasa spomínaš?“

„Aby si ma pochopila. Ste také rozdielne a ja som bol zvyk-

nutý správať sa k nej inak. Ona bola hanblivá a milovali sme sa vždy v jednej polohe.“

Prebodnem ho pohľadom.

„A čo s tým mám ja?“

„Nič, len som to spomenul, aby si pochopila, že je pre mňa ťažké byť k tebe pri sexe hrubý.“

„Nevravím, že máš byť ku mne hrubý, postačí, ak sa presta- neš pýtať, či mi neublížuješ.“

„Och, zlatko, prepáč. Máš pravdu,“ ľahne si ku mne a objíme ma. Opäť mu stojí.

„Ty si si to nerobil sám?“ spýtavo na neho hľadím. Moja otázka ho zaskočí.

„Nie, pil som pivo na záchode a premýšľal, ako ťa uspokojiť, aby si bola spokojná.“

Usmejem sa. „Jednoducho to urob. Hneď, bez okolkov a od- viaž sa, prosím.“

Jeho vlhké pery sa dotknú mojich a ja znovu pocítim túžbu. Môj frajer je niekedy čudák, ale vonia dobrým parfumom a ešte stále ho chcem. Dávam nám šancu a dúfam, že moje telo konečne zažije niečo nové. Odhrnie prikrývku, rozťahne mi nohy a prstom pritlačí na klitoris. Zahryznem si do pery.

„Páči sa ti to?“ spýta sa. Prikývnem. Po chvíli mám v sebe jeho dva prsty, ktoré vyťahuje dnu a von. Pulz sa mi zrýchľu- je, bradavky stvrdnú ešte viac. Zvíjam sa pod ním a zabáram nechty do jeho ramien. Rozširujú sa mu zreničky, prerývane dýcha. Tlačí sa medzi moje nohy tvrdým penisom, no na mo- ment zaváha. Môj netrpezlivý pohľad ho však poháňa vpred. Vniká do mňa rýchlo a pokúša sa o drsnosť. Ani sa mi nechce veriť, že je toho schopný. Môj nežný a romantický Leo vie byť aj divoch! Zastonám a zalapám po dychu.

„Takto to chceš?“ neisto na mňa hľadí.

„Áno, prosím.“

Znovu prirazí. Odprisahala by som, že takto divoko do

mňa vniká po prvý raz a je to pre mňa niečo nové. Cítim ho v sebe inak. Trenie jeho penisu o moju vagínu je intenzívnejšie a vzrušujúcejšie. Konečne ma namiesto láskania preťahuje, vnímam to všetkými zmyslami. Dlaňami sa dotýkam jeho hrude, prijímam jeho jazyk. Leo sa snaží a mne je božsky. Som práve v najlepšom a dúfam, že zrýchli ešte viac a bude si ma brať ešte drsnejšie, no vtom pocítim, ako stuhne. Zastoná a telo mu ochabne. Neveriacky na neho hľadím. Urobil sa skôr ako ja? Očividne si ani nevšimol, že som nedosiahla orgazmus, lebo zo mňa spokojne zlezie a zvalí sa na chrbát.

„Si úžasná,“ povie, no ani sa na mňa nepozrie. Sklamane na neho hľadím, chcem niečo povedať, no slová ostávajú zaseknuté kdesi v hrdle. Ešte nikdy ma nenechal bez orgazmu. Leo zatvára oči, otáča sa ku mne chrbtom a po chvíli sa izbou ozve jeho spokojné chrápanie. Naštvané vstávam z postele a pokúšam sa ignorovať vlhko medzi nohami. Egoista!

Sadám si k notebooku a píšem mame. Dnes som sa od nej dozvedela novinku, ktorú sa mi ešte nepodarilo stráviť. Mama si našla milenca. Muža, ktorý má nahradiť miesto po mojom nebohom otcovi. Pre mňa nepredstaviteľná situácia, ale pokúšam sa mamu pochopiť. Otec je mŕtvy a ona si predsa zaslúži byť šťastná.

„Prepáč, že som dnes zrušila hovor, ale šokovala si ma.“

Vidím, že prečítala správu a odpisuje mi.

„Srdiečko, chápem ťa, ale nemáš sa čoho obávať. Fedor je skvelý muž a ty si kedykoľvek vítaná v jeho dome.“

„V jeho dome? On nebýva u teba?“

„Nie, ja bývam u neho.“

„A čo tvoj byt?“

„Dala som ho do prenájmu.“

„Och, takže ťa už nemôžem navštíviť.“

„Ale isteže môžeš. Končím v práci ako obvykle a potom ma nájdeš na tejto adrese...“

Spamätávam sa z ďalšej novinky a zapisujem si adresu maminho milenca. Možno by som si predsa len mala ísť pozrieť prostredie, v ktorom mama žije. Ak je ten jej Fedor nejaký skrachovaný alkoholik, urobím všetko pre to, aby od neho odišla. Och, prečo musím myslieť vždy na najhoršie? Veď o ňom ešte nič neviem.

„Adresu som si zapísala. Je škoda, že nebývaš vo svojom byte. Chcela som prísť k tebe na pár dní, potrebujem pauzu od Lea.“

„Srdiečko, čo sa deje? Urobil ti niečo Leo?“

„Ale nič, len ma nebaví stále po ňom upratovať ponožky.“

„Vravela som ti, že ak začneš žiť s chlapom, nastanú problémy, ale Leo je správny mladý muž. Myslím, že ťa má naozaj rád. A tie ponožky nie sú taká hrôza. Veď si spomínala, že vie variť a rozmaznáva ťa. Nebuď na neho taká tvrdá.“

„Veď nie som, len potrebujem pauzu.“

„Príď ku nám. Fedorovi to nebude prekážať. Môžeš si zobrat pár dní voľno?“

„Opýtam sa šéfky.“

Dovolenka by mi dobre padla, aspoň by som si utriedila myšlienky. Cítim sa totiž frustrované. A navyše ma dnes zasa obišiel orgazmus.

Meškám do práce, čo mi na nálade vôbec nepridáva. Hlavou mi víri milión myšlienok. Od Lea, cez moju mamu, až po kopu práce, ktorá ma čaká. Dnes si niekto objednal dvadsať kytíc a ja dúfam, že ich stihnem urobiť. Pracujem ako kvetnárka a svoju prácu milujem, no sú dni, keď by som najradšej obchod s milovanými kvetmi zatvorila. Škoda len, že to nie je v mojej kompetencii.

Mám šéfku, ktorá o tom rozhoduje a ja sa musím riadiť jej pokynmi. Tá stará fúria mi dýcha na krk zakaždým, keď sa objaví v obchode. Vystúpim z auta a zanadávam, lebo začne pršať. Rozbehnem sa k budove, kde pracujem, no sotva prejdem pár krokov, vydesene zastanem. Zaškripu pneumatiky. Vybĺskaný mercedes zabrzdí tesne predou mnou.

Strácam rovnováhu a padám. Vnímam len svoj zrýchlený pulz a červený mercedes, vďaka ktorému teraz sedím na zemi. Pozriem na svoje džínsy a zúfalo zastonám. Dážď zosilnie.

„Ste v poriadku, slečna?“ ozve sa spoza volantu šofér, ktorý sa ani neunúva vystúpiť, aby zistil, či vôbec žijem. Cez lejak sotva vidím, ale jeho hlas počujem až veľmi dobre.

„Ty idiot, vyser si oko! Skoro si ma zabil!“ nahnevane vstávam zo zeme a trielim k obchodu. Ani sa nepozriem na človeka, ktorý toto všetko spôsobil. Nemám čas zaoberať sa nejakým frajerom, ktorý sa vyváža na drahom aute a myslí si, že je majster sveta.

„Haló, veď ste mi vleteli rovno pod auto!“ počujem kričať majiteľa mercedesu, no neotočím sa. Keby nešiel rýchlo, určite by som mu pod auto nevletela! Otváram dvere, vchádzam dnu a pokúšam sa dýchať. Vôňa kvetov ma vždy upokojí. Lenže dnes som príliš nahnevaná, pretože mám zničený účes, mokré džínsy a srdce mi búši ako šialené pri myšlienke, že som mohla zomrieť. Keby neboli na svete bezohľadní šoféri, nestávalo by sa jedno nešťastie za druhým. Ten chlap môže byť rád, že som to nechala tak.

Sotva si zotriem kvapky dažďa z tváre, vstúpi dnu prvý zákazník. Je to muž a pohľad na neho ma priklincuje k podlahe. Mám pocit, akoby ma zasiahla elektrina a prešla mojím telom od hlavy až po päty. Neznámy muž je stelesnenie dokonalosti. Asi tridsiatnik, modré oči, a bože, ten pohľad. Tmavé vlasy má začesané dozadu, len jeden prameň mu padá do tváre, čo pôsobí veľmi sexi.

Biela, očividne značková košeľa, obopína jeho svalnaté telo a zvýrazňuje opálenú pleť. Vyschne mi v hrdle a stratím všetky slová, ktoré mám na jazyku. Zvyknem zákazníkov osloviť štýlom: *Prajete si? Pomôžem vám s niečím?* Lenže pri tomto mužovi dokážem len stáť na mieste a civieť na neho.

„Slečna, ste v poriadku?“ spýta sa a ja strpnem. Podľa hlasu v ňom spoznávam šoféra mercedesu. No dopekla. Pristúpi ku mne, až zacítim jeho drahý parfum.

„Ospravedlňujem sa, ale nevidel som vás. Veľmi by ma mrzelo, keby sa vám niečo stalo.“

Trochu sa zahanbím, že som mu pred chvíľou vynadala do idiotov, zatiaľ čo on sa mi zdvorilo ospravedlnil. A ešte sa aj obáva o moje zdravie.

„Som v poriadku, ale mali by ste jazdiť opatrnejšie,“ poviem stroho. Je to moja obrana, ako prekryť rozpaky.

„Vždy jazdím opatrne, ale nevidel som vás. Nie ste zranená?“ premeriava si ma očami, ktoré sú ako široký oceán. Nevedomky sa mi rozbúši srdce.

„Som iba mokrá,“ myknem plecom.

„To vidím, ale to som aj ja. Bežal som za vami, šmykol som sa a spadol na zem. Aha, pozrite sa,“ otočí sa a ukáže na svoj zadok. Má na ňom mokrý flak. Som úplne hotová z toho, že tento sexi samec utekal za mnou, aby sa mi ospravedlnil a ešte kvôli mne aj spadol. Teraz civiem na jeho pevný zadok a hneď si predstavím, ako asi vyzerá nahý. Zdvihnem zrak a pozriem mu do očí.

„Takže sme si kvit,“ pokúšam sa odohnať nemravné myšlienky. Stál by za hriech, božemôj.

„Som rád, že sme si to vysvetlili. A keď už som tu, urobte mi, prosím, veľkú kyticu červených ruží. A nešetrite, nech je poriadna,“ obdarí ma úsmevom, z ktorého sa mi podlomia kolena.

„Isteže,“ prikývnem a začnem pracovať.

NEMRAVNÝ NÁVRH

Určite má manželku a chce ju prekvapiť, pomyslím si. Krásni muži sú vždy ženatí, o tom som sa už neraz presvedčila. Zatiaľ čo pracujem, on len stojí a pozoruje ma. Cítim jeho pohľad a je mi horúco. Tvár mám v ohni, prsty sa mi chvejú. Som z neho nenormálne nervózna. Pozriem sa naňho, až keď je kytica hotová. Skúmavo si ma premeriava.

„Krásna kytica, ďakujem. Čo som vám dlžný?“

Poviem mu sumu a on z vrecka vytiahne peňaženku. Všimnem si hodinky, ktoré zdobia jeho opálenú ruku. Sú značkové a nehorázne drahé. Zaplatí a ja mu podávam kvety.

„Tie sú pre vás,“ popáli ma hlbokým hlasom. V tom momente v mojom srdci zanecháva stopu.

„Čože?“ prekvapene zažmurkám.

„Prijmite odo mňa kvety ako ospravedlnenie.“

„Ďakujem,“ vyhabkám zo seba. Plné pery sa mu zvlia do úsmevu.

„Majte pekný deň, dovidenia,“ zvrtnie sa na odchod.

Neodchádzaj, prosím. Nech sa kochám pohľadom na teba. Nech aspoň chvíľu počúvam tvoj hlas a tvoje oči nech hľadia do mojich. Kto, dočerta, si? A prečo odchádzaš, keď si len teraz prišiel?

Dvere sa zatvoria a cez okno sledujem, ako kráča k autu. Cítim sa ako v sne. Niečo v mojom vnútri kričí, aby som ho zastavila, ale nemôžem. Pomyslel by si, že som šialená. Nasadne do auta a vyráža preč. Ako v mrákotách vložím ruže do vázy. Sexi neznámy je nenávratne preč a ja sa musím vrátiť do reality. Vo dverách sa objavia ďalšie dve zákazničky. Jedna z nich chce veniec na pohreb, druhá striedmu kytičku. Obsluhujem ich, no v myšlienkach sa neustále vraciam k modrým očiam, ktoré vo mne spôsobili búrku pocitov.

Určite to bude hormónmi a nedostatkom sexu. Leo sa bude musieť viacej snažiť, lebo pohľad na iných krásnych chlapov ma privedie na zlé chodníčky.

Tesne pred záverečnou príde za mnou do obchodu Leo. Zažmurkám, pretože som ho nečakala.

„Ahoj, zlatko,“ usmieva sa.

„Nemal si byť ešte v práci?“

„Dnes som skončil skôr,“ pobožká ma. Pracuje ako údržbár v jednej firme a zvykne chodiť domov až večer, preto ma prekvapilo, že sa tu náhle objavil.

„Nie si rada, že ma vidíš?“ zamračí sa. Uvedomím si, že sa tvárim ako kôpka nešťastia, a až doteraz som myslela na muža z rána. Mala by som sa spamätať. Usmejem sa a opätujem mu bozk.

„Jasné, že ťa rada vidím, len mám ešte nejakú prácu, no ak ma počkáš, o chvíľu končím.“

„Počkám a potom ťa niekde vezmem,“ zatvári sa tajomne.

„Kam?“

„Nechaj sa prekvapiť.“

U Lea nie je zvykom, aby ma niečím prekvapoval. Odkedy sme spolu, väčšinou pozerá futbal s pivom v ruke alebo skočí kúpiť rožky do obchodu. To, že potrebujeme aj vajíčka, zeleninu a ovocie, ho však nenapadne, keďže si vystačí s rožkami a pivom. Takže tým prekvapením od neho sú pre mňa rožky na raňajky.

Som preto veľmi zvedavá, čo na mňa vymyslel, i keď si myslím, že to nebude nič svetoborné. O niekoľko minút zatváram obchod a Leo sa neprestajne usmieva. Sadáme každý do svojho auta a Leo mi oznámi, aby som ho nasledovala. Urobím, ako povie. Premávka je hustá ako obvykle, držím sa tesne za Leom a dávam pozor, aby som ho nestratila z dohľadu. Zastaví pred

obchodným domom. Takže ideme nakupovať? *Možno si chce urobiť zásoby piva*, pomyslím si sarkasticky. Vystúpim a Leo ku mne vystrie ruku. Zovrie mi dľaň a vtlačí bozk do vlasov.

„Ja som nezabudol, Mia.“

Nechápavo na neho pozriem.

„Dnes máš narodeniny.“

Vietor mi rozfúka vlasy.

„Och, nejako mi vypadlo, aký je dnes deň.“

„Lebo máš priveľa myšlienok, zlatko. Už toľko nemysli a poď si užiť dnešný deň. Ideme nakupovať.“

„Rožky a pivo?“ podpichnem ho.

„Nie, darček pre teba.“

Nadvihnem obočie.

„Ak mi chceš kúpiť darček, nemala by som byť pri tom.“

„Urobíme to trochu inak, ty si vyberieš, čo chceš a ja to zaplatím.“

„Nedbám,“ myknem plecami. Zavedie ma do obchodu s oblečením. Vyšantím sa pri skúšaní a nakoniec si vyberiem pási-kavé letné šaty. Niet nad darček podľa vlastného výberu. Zvoní mi mobil a ja s potešením dvihnem. Volá mama.

„Srdiečko, všetko najlepšie k tvojim narodeninám. Musíme ich osláviť. Vzala si si voľno?“

„Áno, od zajtra mám dovolenku.“

„A čo keby si prišla už dnes?“

„Prídem rada.“

„Dobre, adresu máš, čakám ťa.“

Teším sa, že budem znovu s mamou. Je to už niekoľko týždňov, čo sme sa nevideli. Vôbec ma však neláka spoznať jej milenca. Aký asi bude? Podobá sa na môjho otca? Otec bol blondiak so zelenými očami, našla si mama podobný typ? Stále mám zvláštny pocit a viem, že ešte potrvá, než si zvyknem na fakt, že má nového partnera.

Leovi oznámim, že na pár dní odchádzam k mame. Nemá

s tým najmenší problém. Určite sa teší na voľné večery s pivom pri futbale. Keď sa vrátíme domov, začnem sa pripravovať. Gaštanové vlasy nechám splývať na chrbát a zelené oči zvýrazním ceruzkou. Mám ich po otcovi, vlasy zasa po mame. Som taká zmes mojich rodičov. Oblečiem si pásikavé šaty, ktoré mi kúpil Leo a na uši si zavesím dlhé náušnice.

„Vyzeráš prekrásne,“ pochváli ma Leo a vzápätí uprie zrak na pobehujúcich panákov v televízii. Viac ho nezaujímam. Je v tranze a povzbudzuje hráčov, občas na niektorých nadáva. Prevrátim oči. Toto nie je zábava pre ženy - nie pre také, ako ja.

„Tak ja idem,“ poviem vo dverách. Leo je nalepený na obrazovke a vtom skríkne: „Gól! Gól! Gól!“

Vrieska, až sa trasú okna. Sotva ma registruje. Nechám ho v jeho futbalovej ríši a odchádzam. Beztak sa mi nechce oslavovať narodeniny pri futbale a striktne pochybujem, že by bol nejaký sex. Na včerajšok som nezabudla a škríe ma, že sa len odbavil a mňa nechal tak. Dnešným darčekom, ktorý mi kúpil, si to chcel u mňa očividne vyžehliť. Škoda, že Leo nechápe, že ja chcem viac.

Potrebujem viac. Potrebujem jeho pozornosť, potrebujem vášeň, mať s ním zážitky. Veľa zážitkov. Potrebujem mať pocit, že žijem, nie tráviť čas pri televízii s pivom v ruke. Lenže Leo je suchár a má rád stereotyp, uvedomím si trpko. Vyhovuje mi vôbec ako partner? Dočerta, prečo s ním vlastne som? Tak veľmi som sa nemohla dočkať dňa, kedy vypadnem z domu, až som skočila do hniezda k Leovi. Zamilovaná, zaslepená, dúfajúca, že Leo je ten pravý. Môj princ na bielom koni. Lenže zdá sa, že som sa mýlila.

Neveriacky hľadím na dom, ktorý sa predou mnou vyníma. Som na správnej adrese? Je toto naozaj dom maminho milenca? Vystúpim z auta a skúmam dokonalo zastrihnuté kríky a veľkú záhradu plnú kvetov. Viac ako kvety ma však zaujme veľký bazén, ktorý je akousi ozdobou luxusného miliónárskeho domu. Srdce sa mi rozbúši. Mamin milenc nemôže byť alkoholik. Našla si pracháča! Vstúpim na pozemok, no nikde nikoho nevidím. Lúče slnka príjemne zohrievajú moju pokožku, len občas zafúka vetrík a ja si všimnem, ako sa všetky kvety pohnú jedným smerom. Je ich viac ako v obchode, v ktorom pracujem. Cítim ich vôňu, ktorá ma upokojuje. Stále si nie som istá, či som na správnom mieste a rozhodnem sa pre istotu zavolať mame. sotva vytočím jej číslo, otvoria sa dvere a ona vyjde von.

„Vitaj, dcérka,“ roztvorí náruč. Kráčam ku nej a po chvíli ju objímam.

„Mami, ahoj. Už som si myslela, že som na zlej adrese.“

Mama sa zatvára tajomne. Je oblečená v značkových šatách, ktoré si určite nekúpila za vlastné peniaze. Vlasy má ležérne začesané v drdole. Jej osobnosť dotvára dokonalý mejkap. Doslova žiari.

„Myslela si si, že bývam v chatrči?“ zasmee sa.

„Nie, ale tento skvost som nečakala. Bože, mami, čo je ten tvoj chlap zač?“

„Fedor je podnikateľ. Podniká v stavebníctve a svoje obchodovanie rozšíril až za hranice.“

„Samé dobré správy, ale to ešte neznamená, že ti ho schvaľujem,“ poviem nadurdene.

Mama si povzdychne.

„Fedor nikdy nenahradí tvojho otca, Mia. A ani nechcem, aby ho nahradil. Ale ubehol už nejaký čas od jeho smrti a teraz, keď som stretla Fedora, je môj život opäť krajší.“

„Prečo si mi o ňom nepovedala?“

„Nechcela som ťa zaťažovať mojím vzťahom, lebo som sama nevedela, ako to medzi nami dopadne. Spočiatku sme sa stretávali len občas, potom prišiel párkrát ku mne domov a nejako sa nám to vymklo z rúk. Lúbim ho, Mia.“

V maminých očiach vidím šťastie, ktoré som dlho nevidela. Prechováva rovnaké city k nej aj Fedor? Ak je taký bohatý, mohol by mať tucet žien, prečo si vybral práve moju mamu? Áno, je krásna, ale nie je bohatá ako on.

Otec bol iba obyčajným vrátnikom a preto je nepredstaviiteľné zvyknúť si na myšlienku, že mama si ulovila milionára.

„Poď ďalej, dcérka,“ otvorí masívne dvere a vojde dnu. Nasledujem ju. Podlaha perlovej farby sa leskne žiarivejšie ako slnko a všade na mňa číha nehorázne drahý a luxusný nábytok. V strede tohto šialeného bohatstva sedí muž opretý o operadlo koženej sedačky.

„Prišla moja dcéra Mia. Zoznámte sa. Toto je môj priateľ Fedor Szabó.“

Fedor sa postaví a oslivo sa na mňa usmeje. Je o niečo starší od mamy, na sluchách má šediny, no tvár má jasnú a pleť pružnú. Na pohľad sympatický muž v drahom obleku. Predpokladám, že sa takto obaja nahodili kvôli mojim narodeninám.

„Rád ťa spoznávam, Mia,“ podáva mi ruku.

„Teší ma, pán Fedor,“ usmejem sa.

„Akoby ste jedna druhej z oka vypadli. Veľmi sa na mamu podobáš.“

„Po otcovi mám zelené oči, mama ich má hnedé,“ schválne spomeniem otca, no Fedor len s úsmevom prikývne. Vyzerá pokojne a srší z neho optimizmus. Žiadne známky alkoholika nevidím, takže by sa mi malo uľaviť.

Zrazu pocítim maminu ruku, ktorou ma kdesi ťahá. Bez slova za ňou kráčam a Fedor nás nasleduje. Prejdeme do druhej miestnosti a ja celkom onemiem. Všade sú balóny, koláče, tor-

NEMRAVNÝ NÁVRH

ta, švédske stoly a neviem čo ešte.

Veľké písmená pospájané na šnúrke visia vo vzduchu a ja s úžasom zisťujem, že tie slová patria mne.

Šťastné 20 narodeniny, Mia.

S dojatím sa otočím ku mame.

„Ďakujem, toto som nečakala.“

„Uži si narodeniny, zlatko,“ povie mama a srdečne ma objíma.